

navnlig naar Tønen er givet an fra anden Side, at der meget vel kan komme Uro, og naturligvis skulde man helst søge at modvirke, at denne Uro kommer frem. Derfor hilser vi fra vor Side med Glæde ethvert fornuftigt Forslag i Retning af at skaffe Arbejde, skaffe Erhverv til de mange arbejdsløse Hænder, som gerne vil i Beskæftigelse. Der er jo ingen, som er i Tvivl om, at der er Tusinder af Familier, hvis Familiemedlemmer ligefrem sulter i disse Tider. Derfor kan jeg kun sige, at jeg er meget glad for, at Lovforslaget om den sønderjydske Laanekasse efter Socialdemokratiets Initiativ har faaet en Tilføjelse, der gaar ud paa, at der gives Adgang til at faa Midler til at sætte Arbejder i Gang, og at den Hjælp, der ydes fra Laanekassens Side, især lig Grad skal ydes til handlende, Haandværkere og Fiskere. Jeg hilser dette med Glæde, fordi jeg synes, man maa tage imod ethvert Fremskridt, selv om det kun er lille. Vi har jo ønsket langt mere gjort for at sætte Arbejder i Gang, specielt i de sønderjydske Landsdele, idet vi betragter det som den allerstørste Ulykke, ikke alene for de arbejdsløse og deres Familier, men for det hele Samfund, at Arbejdsløsheden eksisterer, og man maa gøre, hvad man kan, for at faa dette afværget paa en fornuftig Maade.

Jeg gør opmærksom paa, at der er stillet 1 Mill. Kr. til Raadighed til Laan til private eller offentlige Arbejder af større Omfang, og her vil jeg gerne pege paa et Par Ting, som synes mig at kunne være til stor Nytte for Landkommunerne. Jeg tænker særlig paa Anlæg af Veje og Afvanding, hvad jeg imidlertid skal komme tilbage til under Behandlingen af Lovforslaget om Oprettelse af en Hypoteklaanefond. Det er ganske givet, at Anlæg af Veje og Afvanding vil lette en Udstykning, og Udstykning giver forøget Beskæftigelse ikke alene til dem, der faar Brugene, men ogsaa til andre. Derfor synes jeg, at dette var et godt Sted at sætte ind paa, og jeg haaber, at de, der faar med Sagen at gøre, vil have deres Opmærksomhed henvendt derpaa.

Hvad det andet Lovforslag angaar, Lovforslaget om Oprettelsen af en Hypoteklaanefond, er det jo Hensigten at hjælpe Landbrugerne i de sønderjydske Landsdele af med deres løse Gæld; den Gæld, der, som enhver, der har sat sig ind i Forholdene dernede, vil vide, i ret stor Udstrækning betaales med en højere Rente end i det øvrige Land. Det kan være meget fornuftigt, at man søger at faa denne Gæld konverteret, og her vil jeg sige, at hvis dette Forslag, naar det bliver til Lov,

administreres fornuftigt, hvad man naturligvis kun kan haabe og ingen Ret har til at tvivle om, mener jeg, at der i Forbindelse med de Akkordudvalg, som vi antagelig faar inden ret længe, kunde ske en Nedskrivning af den løse Gæld, som man i Dyrtiden havde let Adgang til at stifte, ikke alene ved Laan gennem de offentlige Laanekasser, men maaske endog ved Laan gennem Sparekasser og Banker, især lig Grad Banker. Hvis den løse Gæld kunde indfries ved Indbetaling af en større eller mindre Procent — som Akkordudvalget nu kan blive enig med de paagældende om det — kunde der efter min Mening udrettes meget til Gavn saavel for Kreditorer som for Debitorer.

Jeg er noget bange for at gaa ind paa den Betragtning, som den ærede Ordfører for Venstre (Jepsen Christensen) var inde paa med Hensyn til Indfrielse af almindelige Hypotekforeningslaan. Jeg er ganske indforstaaet med, at det vilde være meget behageligt, hvis man kunde gøre et Parilaan og saa indfri Laanet i et fast Pengeinstitut med en 25—30 pCt.'s Fortjeneste. Det vilde naturligvis enhver gerne gøre, og man kunde jo heller ikke have noget imod, at nogle fik den Forretning lavet. Men man maa være klar over, at det fører Konsekvenser med sig, for det er ganske givet, at det er ikke alene i de sønderjydske Landsdele, Vilkaarene for Landbrugerne — ja, for hele Folket, kan man sige, men her taler vi jo om Landbrugerne — er daarlige, det er ogsaa i det øvrige Land. Det er jo alle dem, der har købt Ejendomme i Dyrtiden under den lave Kronkurs og har gjort Laan under disse Forhold, som sidder med Smerten, nu da Kronen er gaaet i Pari, og Priserne som Følge deraf er faldet. Jeg sad oppe i Tilhørerlogen i Folketinget den Dag, da Sagen var til første Behandling derovre, og hørte med Beklagelse, at den højtærede Finansminister afviste Tanken om, at man kunde komme ind paa at hjælpe paa lignende Maade i det øvrige Land — hvis jeg da hørte rigtigt, ellers vil den højtærede Finansminister sikkert være saa venlig at rette mig. Man taler saa meget om, at Parikronen skal respekteres, og her, synes det mig, var et Sted, hvor man i hvert Tilfælde maatte gøre et Forsøg paa i nogen Maade at faa Parikronen respekteret. Det forekommer mig, at hvis der var Mulighed for at hjælpe dem, som har købt Ejendomme og prioriteret dem i Tiden fra 1919 til 1925 og saaledes har faaet Prioriteter paa dyre Vilkaar, til at faa deres Laan konverteret paa